

Izhaja:
vsako sredo zjutraj
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

OKLA STRAŽA

Št. 62

V Gorici, v sredo 13. oktobra 1926

Leto IX.

Netrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi se
računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdala konsorcijska
»GORIŠKE STRAŽE«.
Tisk Katoliške tiskarne
v Gorici, Riva Piazzola
št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
— (prel Scuole). —
Telef. int. št. 308.

Dr. Br.

Občinski načelnik (podeštati).

Te dni so novi upravitelji naših občin, občinski načelniki (podeštati) zasedli svoja mesta. Radi tega je važno, da poznamo njihove pravice in dolžnosti na podlagi tozadevnih zakonov.

Temeljni zakon, na podlagi katerega je bila uvedena v Italiji ustanova občinskih načelnikov je z dne 4. februarja 1926 št. 237, objavljen v uradnem listu »Gazzetta Ufficiale« 18. 2. 1926. in kr. odlok zakon z dne 9. maja 1926. št. 818, objavljen v »G. Uff.« 21. 5. št. 117, ki spreminja neke odloke prvega zakona.

Oglejmo si glavne določbe temeljnega zakona z dne 4. 2. 1926. vpoštevajoč spremembe vsebovane v zakonu od 9. 5. 1926!

Načelnika imenujejo onim občinam, katerih prebivalstvo ne presega 5000 ljudi. Da se ugotovi število prebivalstva občine, treba se ozirati na zadnje ljudsko štetje, to je na ono od leta 1921. Videmska provinca ima 325 občin. Od teh občin je dobilo načelnika 269 občin. Načelniku stoji ob strani občinski svet, ako prefekt to smatra za potrebno z ozirom na krajevne razmere. Od presoje prefekta je torej odvisno, ali bo načelnik upravljal občino sam, ali bo pri tem sodeloval tudi občinski svet.

Načelnik je imenovan s kraljevim dekretom na predlog notranjega ministra. On je torej državni uradnik. Njegova služba traja 5 let. Prefekt lahko premesti načelnika od ene občine k drugi občini iste dežele. Po preteku 5 let more biti načelnik lahko zopet potrjen v svoji službi.

Prefekt lahko predlaga notranjemu ministru, da se načelnik opozove. Ta poziv sledi tudi s kraljevim odlokom. Proti opozivu ni mogoča nobena pritožba.

V občinski svet so lahko imenovane osebe, ki se ne nahajajo med onimi, ki niso volilci in ki so neizvoljivi v smislu čl. 25 in 26 obč. in dež. zakona. Občinski svet je organ, ki ima pomagati načelniku pri upravi občine. Občinski svetniki dobro poznajo krajevne razmere in potrebe. Zato lahko pomagajo načelniku v njegovem delovanju, ki mora brez dvoma vpoštevati krajevne razmere in potrebe.

Število občinskih svetnikov določa za vsako občino prefekt. Teh svetnikov mora biti najmanj 6. Prefekt imenuje z odlokom obč. svetnike in sicer eno tretjino neposredno sam, a dve tretjini na predlog gospodarskih združenj, sindikatov in krajevnih družb. Prefekt določa tudi gospodarska združenja, sindikate in krajevne družbe, ki imajo pravico predlagati obč. svetnike kakor tudi število svetnikov, ki jih posamezna teh organizacij lahko predlagajo. Vsaka teh organizacij predlaga 3 imena, od katerih prefekt izbere svetnika. Kakor vidimo ima občinski svet različno število svetnikov, in sicer z ozirom na krajevne razmere. O teh razmerah sodi prefekt.

Načelnik izvršuje vse, kar je prej po občinskem in deželnem zakonu izvrševal župan, obč. odbor in občinski svet.

Občinski svet ima samo posveto-

valno pravico. Ta svet izreka svoje mnenje glede vseh vprašanj, glede katerih ga načelnik vpraša za mnenje. Načelnik mora vprašati obč. svet za mnenje, ko se njegov sklep tiče odobritve proračuna, aktivnih in pasivnih obveznosti, ki vežejo občino čez pet let, najetja posojila, nalaganja davkov, pro-daje obč. premoženja, neposrednega prevzemanja javnih naprav (publični servizi). Če se mnenje obč. sveta v teh zadevah ne strinja s predlogi načelnika, mora ta to omeniti v zapisniku odnosnih sklepov. Samo v gori omenjenih zadevah, ki so za občino izredne važnosti, mora načelnik vprašati za mnenje obč. svet. Seveda načelnik lahko vpraša obč. svet za mnenje tudi v drugih zadevah. Na v gori omenjenih zadevah ni dolžan načelnik držati se mnenja občinskega sveta. Načelnikov sklep je vničen, če v gori omenjenih v zakonu iz-

recno navedenih zadevah ne bi vprašal za mnenje obč. svet.

Razlogi, radi katerih ne more biti nekdo izvoljen za župana, ki so navedeni v čl. 146 obč. in dež. zakona, veljajo tudi za načelnika. Načelnik lahko da vsakemu obč. svetniku kako posebno nalogo glede uprave občine. Če občina nima občinskega sveta, načelnik da tako nalogo kakemu občanarju, ki se pa ne sme nahajati med osebami, ki niso volilci ali ki so neizvoljivi glasom čl. 25 in 26 obč. in dež. zakona. Prefekt pa mora odobriti tako osebo, ki jo je izbral načelnik. Naloga teh oseb je pomagati načelniku, ki večkrat ne more sam zmagovati vsega dela pri upravi občine.

Vlada lahko imenuje, ni pa pri-morana, načelnika tudi občinam, katerih prebivalstvo presega 5000 ljudi, in sicer v slučaju, ako je občinski svet bil dvakrat razpuščen v 2 letih. V tem slučaju se izda tozadevni kraljevi odlok in sicer na predlog notranjega ministra po zaslišanju ministrskega sveta.

(Nadaljevanje sledi.)

Kaj se godi po svetu?

Spominjate se še, da smo brali v »Straži« o tajni v Thoiryu. Tam sta čisto slučajno naletela skupaj francoski in nemški zunanji minister pri dobrem kosilu. Seveda sta se tudi čisto slučajno pomenila o važnih političnih zadevah, ki se tičejo Francije in Nemcev. Ker moža nista imela ob sebi dosti zgovornih prič razen tolmačev, niso mogli časniki nič zvedeti. Briand je le pohvalil očeta krčmarja, da ima do-bro kuhinjo in klet, pa da je izpred gostilnice lep razgled na montblanške snežnike.

Toda že čez par dni so nemški in francoski listi do nebes povzdigovali prijateljstvo med Nemci in Francozi in pisali, da bodo šele zdaj zasini človeštvu mirni časi.

Angleži so pa vso reč s kosilom in Mont Blancu vzeli drugače na znanje. Dosedaj je bilo v njenih računih tako, da si nista bili sosed ob Renu dobri. Boste pozneje spodaj videli čemu. Zdaj se pa naenkrat botata oba sovražnika!

Politične počitnice.

V Foreyna Officu (zunanjem ministrstvu) v Londonu so dejali, da mora tudi angleška diplomacija stikati nove niti. Poslali so po poslanca Chilkoata, ki je od sile bogat človek in ima svojo jahto »Dolphin« (razkošno opremljen parnik, s kakršnimi potujejo bogataši po morjih na dober zrak). Mož je dober prijatelj ministra Chamberlaina. Pa so se domenili, da bodo malo križarili po Sredozemnem morju. Chamberlain je ukazal poslati po svoje kovčke, po ženo in sina in so odpluli proti Livornu. Tako je pričel angleški zunanji minister Chamberlain svoje počitnice.

Dopisnik velikega angleškega lista »Daily Telegraph« pravi dalje: Ko je Mussolini zvedel, da je angleški minister na oddihu v Livornu, je izrazil željo, da bi se videla. Tako se je za Chamberlaina začel 1. oktobra drugi del njegovih kratkih počitnic.

Na dveh jahtah.

Po navadi so se zbirali diplomat-je k posvetovanju v sijajnih dvor-

nah. Gala uniforme, govorance in napitnice so bile slovesen uvod v razgovore. Kakor kaže so se tudi diplomatski sestanki predručali in postali nekam bolj demokratični. Državniki se srečujejo po hotelih, pri kosilu, na izletu in v takih idilah kujejo svojo politiko.

Gospoda Chamberlain in Mussolini sta si izbrala dve jahti za svoje razgovore ali kakor sta sama izjavljala, da sta drug drugega občudovala.

Zanimivo je, kako se je to zvršilo. 1. oktobra zjutraj ob desetih in en četrt so spustili na kraljevi italijanski jahti »Giuliana«, s katero se je Mussolini pripeljal v Livorno, v vodo v morje čolnček, ki je odplul k »Dolphinu«. V njem je sedel mornariški častnik z velikim šopkom rož in listkom: »Benito Mussolini je vesel, da more izreči dobrodošlico gospej Chamberlainovi in da ji more nuditi svoje udane poklone. Brž za tem je »Giuliana« priplula ob bok »Dolphina« in Mussolini je z dvema spremljevalcema stopil na angleško jahto. Na stopnišču mu je že prišel nasproti Chamberlain in mu krepko potresel desnico. Na jahti pa je zaplapolala italijanska zastava. Po prvih pozdravih so sedli v kabini k okrepčilu. Tu se je že razvil prvi razgovor. Potem sta se pa oba ministra oddaljila in sama razpravljala o političnih rečeh do poldveh.

Nato so šli vsi skupaj na italijansko jahto k obedu. Angleški gostje so nosili fašistovske znake. Med dobrim kosilom je Chamberlain kar stresal dobre dovpite iz svoje političnega življenja. Mussolini in njegov zunanji podtajnik sta se prav krepko smejala. Po obedu je Chamberlainovka prosila vse skupaj, naj se dajo fotografirati in podpišejo na fotografije.

Po črni kavi sta se Mussolini in Chamberlain spet pogovarjala. Ko sta se dogovorila, so prišli na krov »Giuliane« obiski, za tem pa so si šli vsi skupaj ogledat italijansko bojno ladijo »Tigra«. Angležem je zelo ugajala. Ko so se nagledali, se je Chamberlain vkrcal med topov-

skim grmenjem na jahto in odplul. 20 minut kasneje je tudi Mussolini šel na kopno, na postajo in ob petih v Rim.

Tako so se odigrali ti politični obiski.

Kaj sta govorila?

Naravno je, da je sestanek med vodilnima osebama Anglije in Italije vzbudil obče zanimanje. Francozi so si dejali, da je to posledica Thoirya. Chamberlain sam je rekel poročevalcu rimske »Tribune«, da sta razpravljala on in Mussolini prav o vsem, kar se tiče obeh držav. Eno glavnih fašistovskih glasil »L'impero« piše: »... nekateri francoski listi se čutijo vznemirjene po tej izmenjavi misli med Anglijo in Italijo. In vendar je popolnoma v redu, da ravnamo skupno z našimi angleškimi zavezniki.«

Dalje pa pravi, da ni prav misliti češ, da se je v Livornu ustvarila protitež proti Thoiryu. London in Rim ne gresta proti Parizu in Berlinu. Toda treba je ustvarjati ravnotežje med državami, ki se pa že samo ob sebi ustvarja, če se na enem koncu ruši.

Tako je torej mnenje fašistovskega lista o tem političnem sestanku. Iz tega se tudi da sklepati, kaj sta državnika obravnavala.

Politiko »ravnotežja« hočejo danes vsi državniki. Briand in Stresemann tudi. Vprašanje je pa, kako jo ona dva razumeta in kako drugje. V tem je skrito jedro vprašanja. Ob koncu moramo le pripomniti, da je nemška politika »ravnotežja« pred vojno privedla do svetovne vojne.

Parkrat smo že mi povedali, da gospodje politiki lahko marsikaj ukrenejo, a se jim reč prebrne, ker zahtevajo drugače — trgovske in gospodarske koristi. Seveda se zgodi tudi, da se skladajo denarni ljudje s političnimi. To se celo največkrat zgodi.

Baš tedaj ko sta imela Mussolini in Chamberlain svoj znameniti sestanek na jahtah, so v Bruslju na Belgijskem ustanovili »jekleni trust«. — Trust imenujemo zvezo več gospodarskih podjetij iste stroke. — Ta novica je gospodarski svet zelo zanimala. Posebno na njujorških in londonskih borzah so se ne malo vznemirili ob tem poročilu.

Thoiryska skrivnost se jasni?

Po Briandovem sestanku s Stresemannom so v nemških in francoskih listih dosti pisali o zbližanju med obema republikama. Tu pa ne gre le za varnost ob renški meji, marveč bolj za gospodarske koristi, ki se prav ob tej meji križajo. Ni toliko ne Nemcem ne Francozom za domovinska čustva Alzačanov, kolikor za podzemeljske zaklade v premogu in železu. Toda to smo že dostikrat pojasnili našim bralcem na drugih vzgledih.

Ko je Nemčija po versajskem miru morala odstopiti Lotarinsko in Alzaško, je to bridko občutila, ker baš tam so bila najboljše ležišča nemške železne rude. Francozi, Belgijci in ona pešiča Luxemburžanov imajo pa preveč železne, a je ne morejo prekaliti in uporabljati, ker imajo premalo tega, kar imajo pa onkraj vode (namreč Rena) — premoga. Naravno je, da se je porodila v glavah vseh obmejnih industrijalcev misel, kako bi lepo

bilo, če bi se združili in imeli premož in železo, dva temelja ne le sodobne človeške civilizacije, marveč tudi moči in sile držav. Kajpak da jim je pri teh računih napak hodilo francosko - nemško nasprotstvo. Z očmi in na skrivaj (morda pa tudi z vednostjo kaknega visokega uradnika v pariškem ali berlinskem ministristvu) so pa industrijci že pred vojno škilili drug h drugemu. Po sprejemu Nemčije in po thoiryskem pomenku so vse ovire padle. Morda je prav tukaj notri jedro Briand-Stresemannovega dobrega kosila. Da bo še bolj jasno, povemo, da je Stresemann član nemške ljudske stranke, ki so ji nemški porenski industrijci zelo naklonjeni.

Jekleni trust.

Po petih letih prizadevanja in pogajani so torej zadnji dan septembra prišli skupaj zastopniki nemških, francoskih, belgijskih in luksemburških industrijalcev. V prilači industrijske zbornice so podpisali pogodbo o jeklenem trustu.

Vsa podjetja, ki so včlanjena v tej zvezi, so v stanu na leto pridelati 30 milijonov ton železa. Največji trgovski pomen nove gospodarske organizacije pa leži v tem, da so ležišča premoga in železa blizu skupaj. S tem odpadejo dragoceni prevozní stroški. In prav vsled tega bo ta zapadno-evropski jekleni trust lahko uspešno tekmoval z ameriškim.

Zategadelj je ves trgovski svet v Ameriki pokoncu. Ameriška »jeklena kralja« Gary in Schwob bosta ravno na trgovskem polju hoteli se na lastne oči uveriti ali preti ameriškemu blagu huda konkurenca. Ameriški in tudi angleški listi

se boje, da so Nemci zadeli z ustvaritvijo tega trusta v črno. Posebno se boje, da bi bilo angleško in ameriško blago spodrinjeno z azijskih in afriških tržišč. To bi bil usoden udarec za Anglijo in Ameriko, ki so ravno na trgovskem polju hoteli Nemce poraziti. Nekateri industrijski krogi pa so mnenja, da se bo sedanji zapadno evropski trust razširil v vseevropskega. To so pa morda le želje tistih krogov, ki niso včlanjeni v trustu, a se boje, da bi novi trust diktiral cene na trgu in si tako polagoma osvojil svetovni trg.

Še ena nevarnost.

Novi trust bo gotovo imel svoje koristi, če bo v socialnih rokah. Če pa bodo odločevali pri njem zgolj denarni mogotci, jim bo za koristi kupcev presneto malo mari. Navljali bodo lahko cene kakor bodo hoteli; saj bodo neomejeni gospodariji na trgu.

Prav v taki nevarnosti je pa tudi delavstvo. Ko bodo njih gospodarji združeni v eno celoto, bodo lahko delavcem po mili volji krčili mezde. Rudar si ne bo mogel prebrati gospodarja, ker bo pri vsakem naletel na iste pogoje.

Te nevarnosti so se delavci že zavdali. 50.000 ameriških kovinarjev je že razposlalo na delavstvo oklic, naj se oklene svojih organizacij. Ameriško delavstvo upa tudi, da se mu pridruži dva milijona evropskih kovinarjev. Tako si bosta morda v kratkem času stali nasproti dve fronti: delavci in lastniki, delo in kapital. In ponovila se bo spet tista slika, ki jo doživlja človeštvo že stoletja: boj človeka proti človeku, ker nam manjka socialnega duha.

Povodenj.

Od mnogih strani smo dobili obširna poročila o zadnji povodnji in poplavi. Tudi naš urednik P. Kemperle je osebno prepotoval skoraj vso od nesreče prizadeto pokrajino. Večino tozadevnega gradiva pa ne moremo priobčiti v današnji številki, ker nam je zmanjkalo prostora, zato ga bomo objavili prihodnjič. Toliko v blagohotno vpoštevanje. Uredništvo.

Smrt.

Znana oseba je bil pred vojno in po vojni v vsej deželi orjaški in veliki Andrej Jakl iz Rupe pri Mirnu. Revez v mladosti, sam je rad o tem pripovedoval, si je s svojo jekleno voljo pridobil veliko premoženje. Osnova je tovarno za kovo v Rupe, slično v Karlovcu doli na Hrvaškem. Med vojno je bil zaprt na ljubljanskem Gradu. Po vojni si je zopet opomogel in si pridobil bogate rudokope. Šteli so ga za enega najimovitejših Slovencev. Še pred dobrim letom je doma ogledoval svojo novo grobnico. Potem pa je solznih oči vzdihnil: »Še prej kot čez 10 let bom že tu.« No, in v pondeljek zjutraj je v Trstu v hotelu »Savoja« nagla smrt zbolela orjaško postavo in jekleno voljo. Pogreb je bil včeraj popoldne. N. p. v m.!

Umrli je v Cerknem po kratki bolezni gospod Pavel Obid, trgovec in veleposestnik, znan ne samo v domačem okraju, ampak tudi v širši naši deželi. Bil je mož poštenjak, ki si je znal s svojo brihtnostjo in marljivostjo ustvariti krepko gospodarsko opozicijo. Bil je pošten Slovenec, ki svoje narodnosti ni nikoli zatajil in mu bo v vseh naših krogih ohranjen časten spomin. Dočakal je 74 let. Njegov pogreb se je vršil ob izredno veliki vdeležbi zadnji pondeljek. Naj počiva v miru! Družini iskreno sožalje!

Alojzijevega proslava.

Sv. oče Pij XI. je izdal dne 13. junija t. l. glede slovesne proslave Alojzijevega leta lepo apostolsko pismo. Sv. oče se obrača do vseh vzgojiteljev in prijateljev mladine, pa tudi do mladine same in jo z očetovsko ljubeznijo vabi, naj z vnemo in koristjo proslavi spomin svojega velikega vzornika in patrona. Zlasti pa izraža Sv. oče toplo željo, da bi se mladina vseh narodov sveta zavezala na posebno življenjsko pravilo — tako imenovano alojzijansko pravilo — kakoršnega je izdelal rimski odbor in objavil vsemu svetu.

Goriški nadškof je izdal posebno okrožnico, kjer javlja papežovo željo in pristavlja: Ker resno želimo, da bi Alojzijevega proslava nudila tudi mladini naše nadškofije mnogo pobude in opore za čednostno življenje, se obračamo do častite duhovščine, do vseh krščanskih vzgojiteljev in voditeljev mladine in jih prosimo, da posvetijo tej zadevi svojo posebno skrb in ljubezen. Pridobijo naj mladino, da se posveti sv. Alojziju in sprejme alojzijansko pravilo. Da se to zgodi, je treba mlade ljudi poučiti, da spoznajo pomen in lepoto tega pravila. Najlepše bi se dalo to doseči z duhovnimi vajami, s tridnevnicami ali s podobno cerkveno prireditvijo. Pri tem bo prirediteljem dobro služila brošurica »conferentiae aloysiane«, kakoršno je izdal rimski odbor in so jo vsi duhovniki že prejeli od našega delegata. Za pridige in sv. spoved naj si duhovniki medsebojno pomagajo.

Šolska mladina naj porabi prve tedne šolskega leta v to, da opravi šesttedeljsko pobožnost na čast sv. Alojziju, v kolikor je ni že opravila pred svetnikovim praznikom. Nabiranje podpisov za album naše nadškofije naj se zaključi z dnem 7. decembra, da bomo mogli dati album vezati in pravočasno poslati v Rim v vpogled sv. očetu.

Dne 31. decembra ga bo zastopnik naših krščanskih mladeničev skupno s tovariši vseh narodov zemlje s primernim rekom položil na grob sv. Alojzija.

Podpisi naj se pobirajo pri učencih višjih razredov osnovnih šol in pri vseh kat. mladeničih od 12. leta dalje. Posebno želimo in pričakujemo, da bodo alojzijevo pravilo sprejeli in podpisali mladeniči katoliških družb in društev.

Zadnji dan leta, na dan dvestoletne slovesne obletnice kanonizacije sv. Alojzija in svetovnega mladinskega obhajila, ali pa v nedeljo prej — na dan sv. Štefana, naj se organizira po vseh duhovniških skupno sv. obhajilo moške mladine. Po sv. maši naj se mladeniči, ki so dali svoje podpise, skupno posvetijo sv. Alojziju in ponove alojzijansko pravilo. Popoldne pa naj bi se vršile, kjerkoli je mogoče, slovesne akademije na čast sv. Alojzija.

V škofijski odbor, ki naj nadalje no akcijo vodi, so imenovani preč. mons. dr. Josip Ličan, profesor bogoslovja, veleč. g. Leopold Cigoj, podravnatelj malega semenišča in veleč. g. prof. Filip Terčelj, tajnik Prosветne zveze.

Delodajalci!

Ravnateljstvo obrtne nadaljevalne šole nam sporoča, da kljub ponovnim pozivom zahaja k pouku le malo učencev. Opozarjajo se tako gospodarji kakor učenci, da je obisk zapovedan, sicer zapadejo kazni oboji.

Trgovska šola v Gorici.

Ravnateljstvo javlja, naj se do 20. t. m. javijo osebno ali pismeno pri tajniku vsi gojenci in povedo ali gredo v višji razred, ali so sprejeti na podlagi juljskega izpita ali morajo ponavljati.

Duhovniške spremembe.

Ballaben Franc, župnik iz Villa Vicentina je premeščen v župnijo Krmin. — Župnik Fr. Hliš iz Bukovega je premeščen v Št. Viško goro.

Pošta.

Poštni ravnatelj nam piše, da od 10. novembra t. l. dalje ne bodo več v veljavi ekspresne znamke po 70 stotink. Od zdaj naprej stanejo ekspresne znamke L 1.25.

Novo vino.

Novo vino se bo smelo na drobno prodajati šele od 23. oktobra dalje. Tako nas obveščajo oblastva.

Splošno slov. žen. društvo v Gorici naznanja, da se bo vršil ob torkih in petkih od 7. ure dalje večerni tečaj za ženska ročna dela. Vse gospe in gospodične, ki se žele naučiti kake nove tehnike ali pa potrebujejo vzorcev in sveta za razna praktična in umetniška ročna dela, naj se javijo v društvenih prostorih, via S. Giovanni 7/I.

Kruh.

Mestno županstvo odreja, da se prodajaj od 11. oktobra t. l. dalje kruh iz mešane moke 82% v kosih po 150—200 gramov po 2.80 lir kilogram.

Kruh iz mešane moke s koruzo v kosih do 500 gramov po 2.60 kilogram.

Kruh iz žitne moke enotne vrste v kosih manj kot 150 gramov se sme prodajati le na kilograme in ne na kose.

Goriška Mohorjeva družba.

Vnovič se obračamo do gospodov poverjenikov s prošnjo, da nam še tekom tekočega meseca nakažejo udnino, kolikor so jo nabrali ter morebitne zastanke od lanskega leta. Sporoče naj nam hkrati, kolikor izvodov Pregljevega romana »Oče, budi volja Tvoja« naj jim pošljemo.

Iskrena zahvala in pozdrav! Tajništvo, Gorica, Corso Verdi 1. Odborova seja društva »Skalnica« bo prihodnjo nedeljo dne 17. t. m. ob 4. uri popoldne v društvenih prostorih v ulici Mameli 5.

DNEVNE VESTI.

Žrtvujte za poplavljenice.

Naša organizacija je na zadnji seji sklenila, da ne bomo ustanavljali posebnega odbora za zbiranje in razdelitev prispevkov za poplavljenice. Podobnih odborov je itak že veliko. Dolžnost vsakega goriškega Slovenca pa je, da po svojih močeh pomaga svojim nesrečnim bratom v idrijskem okraju, na Vipavskem, v nekaterih občinah goriške okolice in po zadnji povodnji tudi na Tolminskem. Vse polno prošenj prejema uredništvo »Goriške Straže« od najbolj nesrečnih med nami, ki jim je povodenj odnesla obleko in vse pridelke. Naši bratje stradajo v najhujši bedi. Pomagajmo jim in rešimo jih vsaj najhujših skrbi. Zaupniki naše organizacije naj zbirajo za poplavljenice prispevke in naj jih pošljejo na upravo »Goriške Straže«. Kdor more, naj pošlje svoj dar na upravo našega lista. Posebno se obračamo do zadrug in jih prosimo, da se posebno one spomnijo poplavljenic. Uprava »Goriške Straže« bo vsak prispevek objavila v listu. Nabrani denar bomo izročili knezo-nadškofijskemu ordinariatu, da ga odda v svrhu razdelitve med posamezne najbolj potrebne poplavljenice, duhovnikom v onih občinah, ki so bile po povodnji najbolj prizadete. Tako smo gotovi, da bomo pomagali onim, ki so naše podpore najbolj potrebni in vredni.

Za poplavljenice.

Knez nadškofijski ordinariat je izdal posebno okrožnico, ki se glasi: Prečastiti duhovščini! Huda nesreča je zadela našo deželo. Silni nalivi in povodnji so zlasti 27. in 28. septembra povzročili ogromno škodo našemu ljudstvu. Veliko družin je izgubilo vse, kar so imeli in je pahnjeno v skrajno bedo. Klic trpečih nas mora ganiti, da priskočimo takoj na pomoč svojim, pomanjkanje trpečim sbratom. Prepričani smo, da ne bo naša prošnja brez uspeha, ko prosimo

za pomoč od nesreče prizadetih sodeželanov. Vsled tega odrejamo za uboge poplavljenice javne zbirke po vseh naših cerkvah v nedeljo 17. t. m. ali pa naslednjo nedeljo 24. t. m. Nabrani milodari naj se pošljejo naravnost podpisane knezo-nadškofijskemu ordinariatu v Gorici. Ta jih bo potem potom dušnih pastirjev razdelil po onih duhovnijah, ki so najbolj škodo trpele po deževju in povodnji.

Dragi verniki! Vabimo in prosimo vas v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki je dejansko ljubezen do bližnjega postavil kot temeljno zapoved v Svojem kraljestvu, da se odzovete z velikodušnimi milodari za pomoč poplavljenicem.

Trgatev.

»En hribček bom kupil, bom trte sadil — — —«, je zaokrožil naš Slomšek. Pa zopet o grozdju in trgatevi. V tem veselem času so zdaj naši Vipavci in Brici pa Kraševci okoli svojega terana. Le škoda, da je v tem veselem času tudi grenek spomin na tisti dan, ko je marsikje ledeno zrnje vničilo upe naših vinogradnikov.

Marsikje se že poraja misel, da bi trto popolnoma opustili, češ da je konkurenca z laškimi vini prehuda. Izkazalo se je pa zadnje in predzadnje leto, da se da ves naš vinski pridelek v denar spraviti. Seveda bi morali vsi na to gledati, da se po naših krčmah, tudi po Gorah, toči le domači pridelek. Če se bo to uveljavilo, bosta še bolj veselo pela spomladi pikon in pikonica po naših bregih, z zadoščenjem se bo potil trtorejec, ker se mu bo cekinasti grozd že smejal kar v — mošnjček.

Danes berete v »Straži« eno »vendimsko« ali »bendimsko« kot pravijo Vipavci in Kraševci. Ta vendimska je pa bolj briška, zato naj kdo poskusi vipavsko bendimsko in jo pošlje »Straži«. Pa dobra mora biti.

Interpelacija

poslanca Besednjaka.

Ko so naši učitelji vložili na kabinetno pisarno naučnega ministra proti nameravani odpustitvi predpisane ugovore, je poslal poslanec Besednjak gospodu Fedeleju v Rim nastopno interpelacijo:

»V preteklih tednih je poslala Vaša Ekscelenca mnogim slovenskim učiteljem Julijske Krajine odlok, v katerem jim javljate, da nameravate v smislu zakona od 24. decembra 1925 št. 2300 odrediti njih odpustitev iz službe.

O večini odlokov navaja Vaša Ekscelenca kot vzrok tega težkega sklepa »izrazito protitalijanska čustva« in »živo propagando«, ki jo razvijajo ti učitelji »proti državi in režimu«, s čimer so se postavili ba- je »v nasprotje s splošnimi političnimi smernicami vlade.«

Vprašam Vašo Ekscelenco, ali se Vam ne zdi nasprotno vsem načelom pravičnosti, da se žigosajo pošteni državljani za sovražnike države, a se ne navede pri tem nobeno dejstvo in nobeno določno dejanje, ki bi opravičevalo tako obtožbo in dalo prizadetim osebam istočasno tudi možnost, da se uspešno branijo.

Kaznovati državljane za nezna- na dejanja, o katerih niso bili niti obveščeni, je postopanje, ki bi moralo biti nedopustno v upravnem življenju našega časa. V takih razmerah ni izključeno, da odloča- ta o usodi državnih uslužbencev mesto pravice najbolj nizkotno ovadustvo in osebno maščevanje.

Zato prosim Vašo Ekscelenco, da bi radi ugleda državne uprave hoteli ugovore, ki so jih predložili slovenski učitelji, skrbno proučiti in da bi ne odpustili iz službe ni- kogar, preden ni obdolženec v red- ni disciplinarni preiskavi imel pri- like, da se postavno brani.

Ako bi se to ne zgodilo, bi bilo

Ludvik Zorzut.

Vendimska.

Rebublica na bregu dozoreva,
se mati jagoda izlila bo,
prečudno moč nam razodeva,
da vinčice rodila bo.
Posodo iz kleti smo navalili,
pod strešjem prešo smo postavili,
štetine, čebre s kropom smo napili,
od suše bodo zdaj ozdravili.
Pod kljukcem grozdje pada — zrelo —
si trte žalostno šepečejo,
a v kádi vse kipi veselo,
že v moštu jagode trepčejo.
Dehti vsa klet, šumi in vreje ...
Rebulo briško mi prodali bomo,
a v kotu hekto sladko se nam smeje:
o, tudi mi ga piti znali bomo!

slovensko ljudstvo prepričano, da je Vaša Ekscelenca započela proti učiteljem naše krvi kruto pregan- janje in bi bilo v tem slučaju naj- bolj primerno izjaviti, da je »v nas- protju s splošnimi političnimi smernicami vlade«, kdor je slovan- skega pokoljenja.

Želim pismeni odgovor.

Gorica, 2. oktobra 1926.

Dr. Engelbert Besednjak,
drž. poslanec.

cerkveno petje. Kot vnet praktičen sadjerejec je vpeljal veliko novih vrst sadja iz Moravskega in drugod. Napravil si je tudi drevesnico, kjer je vsako leto vzgojil in cepil stotine drevesc, ki jih je zasadil sam ali pa prodal. Odkar je obnovljeno društ- vo je bil pokojni France njega vsa- koletni odbornik, vedno je bil med prvimi za vsako stvar, kakor je mo- gel je pomagal in koristil društvu do zadnjega. Pogrešali ga bomo povsod, najbolj pa ga bodo njegovi starši. Dragi France! Imel si polno upov in načrtov za bodočnost, a s teboj so pokopani vsi. Odšel si po plačilo v boljšo domovino, ni Te več med nami.

Studeno.

(Zahvala.) Podpisani si štejem v dolžnost da se najsrčneje zahvalim za ganljivo slovo celokupne vasi o priliki mojega odhoda. Predvsem iskrena zahvala mladini za postav- ljen slavalok, kakor tudi podokni- ce pevcem in orkestru. Vnovič Vam kličem: »Le tako po načrtani poti — ne vstrašite se vsake sence — pogumno naprej — jeklena vo- lja premaga še tako velike težave.« Ker mi ni bilo mogoče posloviti se od vseh vaščanov in faranov, sprejmite ob slovesu moj skromni pozdrav. — Martelanc Just, učitelj.

Nabrežina.

(Nov grob.) — Dne 8. t. m. je preminula v starosti 54 let, po dolgi in mučni bolezni gospa Marija Ra- dovič. Bila je usmiljena in skrbna

mati zavedne, krščanske družine. Veličastni pogreb, ki se ga je vde- ležilo mnogo ljudstva iz naše vasi in okolice je bil do pokojnice jasen izraz sočutja in priljubljenosti. Ob tužnih zvokih tuk. »Godbenega društva« se je sprevod pomikal iz hiše žalosti v cerkev in od tam na domače pokopališče, kjer se je na- brežinski pevski zbor z ganljivimi žalostinkami poslovil od nje, ki med nami več je ni. — Pokojnici večni mir, ostalim pa iskreno so- žalje!

Krajnavas.

V nedeljo 26. sept. t. l. se je pri nas vršila lepa cerkvena slovesnost. Prenešen je bil popravljeni kip M. D. Pomočnice v lepo okrašeno ka- pelico. Že prejšnji dan so vaščani prostovoljno lepo očedili in okrasili z maji, slavaloki itd. poti in cesto, koder se je vila procesija. Da je bila slovesnost še večja, povabili so v ta namen č. g. župnika Sonca iz Dutovelj, ki se je vabilu prav rad odzval. Vkljub deževnemu vreme- nu je prišlo mnogo ljudi. Po dokon- čani službi božji je č. g. župnik Sonec v družbi z domačim č. g. žup- nikom blagoslovil kip. Cerkveni zbor je odpel 2 lepi Marijini pesmi. Nato so dekleta v lepih belih obla- čilih nesla kip v procesiji na dolo- čeno mesto. Red pri procesiji se je, žal, pogrešal. Po blagoslovitvi ka- pelice je č. g. župnik Sonec v globoko zamišljen, jedrnatem, prepričeval- nem in v srce segajočem govoru ori- sal lepo slovesnost. Sledili sta še dve Marijini pesmi in mračilo se je že, ko se je ta lepa slovesnost za- ključila.

Spodnja Idrija.

Komaj smo se malo oddahnili od zadnje povodnji, nam je že druga grozila. V noči od sobote na nede- ljo — 10. oktobra je tako deževalo, da so vode silno narasle, zlasti Idrijca, Pečniška grapa in grapa za cerkvijo. Bali smo se že, da bo zo- pet vse pod vodo. V nekatere hiše je bila že udrta voda. Brez škode tudi sedaj ni bilo. G. Božičku je voda odnesla sedaj še hlev, klavni- co in shrambo za jedila. Zasilen most čez Idrijco za osebni promet je bil pod vodo. K sreči, da to pot niso vode seboj nosile dreves in hlobov, sicer bi ga gotovo odneslo. Del mostu za prevoz je narasla vo- da odplavila. Pot proti Idriji in pro- ti Želinju je na večih mestih zasuta.

Stržišče.

Pokopali smo 5. oktobra Jožefo Munih, vrlo cerkveno pekinjo. Belo oblečene družice, sveži, s sre- brnim nakitom leskeči venci, lepo šivani, raznobarvni napisi, glasna molitev spremljevalcev na zadnji poti, ganljive žalostinke na grobu, vse se je milo družilo s tihimi sol- zami in gorečimi željami, da se zo- pet enkrat vidimo v lepši in boljši domovini.

Na pare bom položena,
Belo bom oblečena,
Venec bo pa lep zelen
Men' na glavo položen ...

Kaj je novega na deželi?

Lokovec pri Kanalu.

Vse kar je najbolj naše se po- slavlja. Šolski malčki so s solzami jemali slovo od tukajšnje učiteljice gđe. Zore Tusulin. Bila je dve leti med nami, vzljubila je otroke. Ta- kih učnih ženskih moči ni imela naša lokovska šola, kakor so bile gosp. Milka Mlekuž-Kofol in pa gospodična Zora Tusulin. Zaman so se veselili otroci in starši, da se vrne zopet; zaman se je mogoče tudi ona veselila, da pride zopet med nas. Vse je doprinesla za ljud- stvo med katerim je bivala, zato pa je bila trn v očeh marsikomu. Ko je jemala slovo v nedeljo 3. t. m. se je videlo, da je bila ljubljena in spoštovana pri vseh.

Slap pri Vipavi.

Že zopet je nemila smrt zahteva- la žrtev iz naših vrst. Dne 24. sept.

je strla upe krepkega, nadebudne- ga, 24 letnega fanta s društvenika Franceta Furlana. Pokojni se je bil prehladil na vajah v mrzlem Inni- chenu, kjer je služil pri alpinih. Pred letom je že okrevljal, nastopil je tudi pri lanskem tel. nastopu, a par mesecev zatem se je znova prehla- dil in s tem je bila zapečaten nje- gova usoda. — Umrli France dasi- ravno preobložen s kmet, delom se je vendar povsod udeleževal ter samoizobraževal. Porabil je vsak prosti čas za čitanje in študij raz- nih strokovnih knjig in listov. Bil je do zadnjega zvest naročnik in čitatelj »Gor. Straže« ter raznih drugih naših listov. Največje nje- govo veselje je bila glasba in sadje- reja. Kot samouk se je toliko izvež- bal, da je lahko nastopil z zborom. Večkrat je nadomestoval odsotno g.čno, a tudi sam je več časa vodil

VOJNE SLIČICE.

(Bodro, bedasto in žalostno.)

Ujetnik.

Začetkom oktobra so se Avstrij- ci podili za ruskimi četami. Prvi so seveda bili c. kr. dragonci iz Du- najskega Novega mesta. Ker so pa imeli že vse kobile zbosene, so jedva gledali počasi umikajočim Rusom v hrbet. Ulanskemu nadpo- ročniku je pa že bilo preveč. Če- sarska kavalerija, pa ne more dohi- teti sovražnih pešcev, prvič; drugič je neumno, da so dragonci spred, ne ulanci in tretjič je sploh neum- no, da ni on prvi za Rusi in prvi pred Avstrijci. Požene svojo mrho, prebiti zložno jahajoče dragonce in že zagleda s svojim tropom ulan- cev zadnje ruske straže. Glej tam, prav zadaj kinka en Rus in vodi

svojo mrho na konopeu. Oba se majeta, kakor bi ju vojna in vse skupaj prav nič ne brigala. Nadpo- ročnik je že videl v duhu hrabrosti no svetinjo. Brž dohiti sovražnika in jaše vstric z njim. Rus na desni, on na levi, oba molčita. »No, kaj je,« se zadere končno nadporočnik. Rus mu prav mirno reče: »I, kaj naj bi bilo?« po nemško. »Ali ne boste prosili za pardon« in c. kr. nadporočnik pogleda skozi mono- kelj. »No, pa prav. Jaz sem Silber- stein iz Komna.«

»Me veseli. Zdaj ste moj ujetnik, gospod Silberstein. Gromska stre- la, zdaj pa nimam moža, da bi vas vedel kot ujetnika nazaj. Veste kaj, tu je moja posetnica. Idite na- zaj in se javite pri prvem armad- nem poveljstvu, da ste ujetnik go- spoda nadporočnika X.«

Silbersteinu je bilo tudi prav, če mesto naprej kinka nazaj. Komaj

naredi par sto korakov, že ga za- gledajo dragonci. Iz Dunajskega Novega mesta seveda. Kadet, ko vidi Rusa — za njim jih je seveda še par sto — ukaže trobiti napad. Tedaj pa začne mahati gospod Silberstein s posetnico: »Stojte, go- spod, stojte! Sem že oddan.«

Obisk.

Armadni zbor je bil ravno na po- hodu med hudimi boji. Tedaj se javi pri štabu na novo v službo pri- vzeti general, ki je služboval odslej le po ministrstvih. Excelenca piše, da bi smel svojega prijatelja kor- nega poveljnika obiskati na bojnem polju, da bi tudi obenem videl voj- no od blizu. Naslednje jutro je sta- ri gospod že tu. Prav neprijetno; po vsej sili hoče v strelske jark; pa baš tedaj jih sovražnik najhuje obstreljuje. — — Štabni stotnik ukaže zatorej svoji četi, naj skopje

na nekem vrtu daleč za fronto jarke in naj jih v bojni opremi za- sede.

Popoldne pošljejo tja v fijakarju dunajskega gospoda. Gospod z Du- naja si vse natanko ogleda. Pogle- da tudi čez okope proti sovražni- ku, pa le skozi majhno linico, ker »je nevarno« kot ga je poučil ad- jutant.

Opoldne je še banket, potem pa se excelenca zadovoljna z vtisi z bojnega polja odpelje na Dunaj.

— Mesec kasneje je že imeno- van »na podlagi izkušenj pridob- ljenih na bojnem polju« za povelj- nika celega zbora.

Vestna straža.

Štab petega kora je prišel v ru- sko vas in se nastanil v kmečkem dvorcu. Gospodje častniki so vso noč pokojno spali. Naslednje ju- tro, ko so konjem mrvo pokladali,

Črni vrh nad Idrijo.

Po daljšem odmoru so se zopet pojavili tatovi. To pot so obiskali uboge drvarje v gozdu. Iz hudobije ali le iz nagajivosti so jim vzeli košček za kuhanje in nekaj živila. Toda niso se s tem zadovoljili. Obiskali so kar pri belem dnevu še hišo št. 3 na Strmci, medtem ko so ljudje delali na polju. V zaklešneno hišo so vdrl s silo, razmetali so vse in pregledali ter odnesli, kar se jim je zdelo največ vredno: 1 črno moško obleko, 1 par čevljev, 150 lir gotovine in rdeče-progasto domačo platno za žimnice v vrednosti več sto lir. Če bi tatovi platno prodajali, se opozarja pred nakupom in prav bi bilo, da se zaradi varnosti imetja taki predrzni tički brezobzirno naznanijo oblastem.

Sedlo.

(Smrt Radetzkyjevega veterana.) Dne 26. septembra je umrl v Sedlu Jožef Gruntar, po domače Mohoj, v visoki starosti 88 let. V mladih letih je služil kot priprost vojak v armadi pod generalom Radetzkyjem in je do konca, do smrti ohranil dober spomin o dogodkih prestanega dolgega vojaškega življenja in bojevanja. Verona in okolica mu je bila znana kakor Kobarid z vsem okolišem. Kadar si je sezidal novo hišo, je zgubil vid in potem je bil dvajset let popolnoma slep na obe oči in zadnja leta še gluha, tako da je ta starček-veteran v svoji dolgi nadlogi želel le umreti, posebno odkar ga je njegova spremljevalka, potrežljiva soproga Terezija zapustila in šla pred njim v večnost. Naj mu sveti večna luč v nebesih!

V ponedeljek 27. septembra je zapustila to solzno dolino Marija, vdova Lazar, po domače stara Bončevka iz Sedla št. 12, v 72 letu svojega življenja. Na svoj odhod se je vestno pripravljala s prav krščanskim življenjem in v svojih križih je iskala moč v vsakdanjem sv. obhajilu in zato je brez strahu pričakovala smrti. Počivaj v miru — duša pobožna! Preostali hčerki in dvema sinoma, ki sta zaposlena daleč na Francoskem, naše globoko sočutje!

Iz Cerkljanskega.

Tudi iz naše okolice se moramo oglasiti, da ne bi mislili čitatelji »Gor. Straže«, da živimo v izobilju. Tudi mi bomo morali kupovati živila po trgovinah, ker pičli letošnji pridelek nam gotovo ne bo zadoštal.

V nedeljo 19. sept. je bil sklican živinorejski sestanek. Bilo je zelo burno. Po mnenju cerkljanskega dopisnika »Edinosti« št. 229. je krivda na živinorejcih, ki so se razburjali in onemogočili predavanje. Krivda bo pa na obeh straneh. Mi pa pravimo, naj se nam nikar ne vsiljuje belanska pasma, ki je priznana kot dobra klavna živina, a za mleko ni. Naše dobre mlekariče nam dajejo po 9 do 14 litrov mleka, ona pasma pa le polovico

tega. Dopisnik pa bržkone ne ve, da je pri nas glavni vir dohodkov iz mlekarstva, ne pa iz prodaje klavnine živine.

Živinorejci tudi ugovarjajo, ker se hočejo po vpeljavi uvoženih bikov vsi domači narediti za nespodobne za plemenitev. Menimo pa, da so ti zlasti za junice pretežki. Previsoka je tudi skočnina 25 lir; zadosti bi bilo 15 pri stanju v kakršnem se biki nehajajo. Bolj pametno bi bilo, če bi zdaj po cerkljanskem okraju pobijali kužno bolezen na spolovilih, obenem pa se obravčali po podatke na živinorejce, ki res od tega živijo. Okoličan.

Podbela pri Sedlu.

Angel smrti. — V petek dne 24. septembra je v Podbeli zaspal v Gospodu Rafael Čebokli, dijak II. razreda ljubljanske gimnazije. Zgodaj je končal, šele 14 let star. Bridka smrt ga je odpeljala v najlepši dobi iz srede domače družine in v soboto 25. t. m. smo pokopali njegove zemeljske ostanke zraven njegove matere pri sv. Križu. Pogreb je bil veličasten. Saj ga menda ni bilo srca, katerega bi ne ganil ta tragičen prizor. Blagi mladenič je bil gojenec Marijanišča v Ljubljani, postaven v noši in govorjenju, krotek in ponižen, sploh lepega zadržanja in dobre glave ter jako pridn, tako da je vedno dobival le dobra spričevala o vspehu v šoli in tako budil upanje, da po dovršenih šolah postane potreben kulturni delavec med svojim ljudstvom. In sedaj je pri Bogu, kateremu služiti je bil namenjen. Oromal je s tega sveta z vencem devštva in upamo, da je vrlo dobro napravil tudi zadnjo izkušnjo o vsem svojem življenju, da je dal dober odgovor o vsem svojem življenju. Blagi mladenič naj v miru počiva v objemu božjem, žalujoče ga očeta, brate in sestre pa naj Bog tolaži v njih žalosti po bridki zgubi!

Planina pri Vipavi.

V soboto 2. t. m. si je prišel ogledat našo občino novi podeštat Bertti Evgen. Sprejel ga je župan s tajnikom in č. g. župnikom. Prvo si je ogledal farno cerkev. Nato so šli v občinski urad, kjer je po pregledu knjig takoj prevzel občinsko upravo. Dela bo imel precej. Saj je lahko sam videl, da je cerkev potrebna popravila, poti so vse pokvarjene po povodnji in kako se nam ovira promet preko vojaških skladišč na polju. Obljubil nam je, da bo skrbel za nas, kot skrbni oče za svoje otroke. Bomo že videli, kajti po delu ga bomo spoznali.

S trgatvijo smo končali. Letos je bila zelo skromna, kajti med letom nas je obiskala toča, ki nam je pobrala skoro vse pridelke.

Pismonoša nam zelo slabo služi; predno pridejo pisma in časopisi do vasi Štrancarji romajo iz rok v roke. Zato prosimo vodstvo vipavske pošte, da napravi red ki je nujen po potreben. Ako ne, bomo prisiljeni, kje drugje podrezati.

Veselje.

Major Teufelsgraben in stotnik Grabenteufel sedita v kritju blizu Lvova. Ena čez poldne je. Sluga bo kmalu tu z obedom. Tedaj pa začno bučati ruske težke granate. Major in stotnik sta bila ljudmila in nista poslala slug po obed v tem peklenem ognju.

Dne 2. oktobra se je poročila vrhla članica Prosvetnega društva in vneta cerkvena pevka Kristina Rešeta z g. Lojzeto Zvanutom iz Podrage. Na potu njenega zakonskega stanu jima želimo obilo sreče.

Šol. Pr. dr.

Šmarje.

Za nedeljo 20. 10. je tukajšnji župan napovedal sprejem g. podešta za Šmarje. Župan z občinskimi svetovalci, šolska mladina z učitelstvom in č. g. župnik in mnogo občinarjev se je zbralo na poti pred šolo za sprejem. Po deseti uri se pripelje g. podešta v avtomobilu, izstopi in ena šolskih deklic se mu pokloni in izroči šopek svežih cvetic. Nato ga pozdravi župan Anton Jejčič v imenu občine. Za njim župnik v imenu faranov z željo da novoimenovani podešta pri sprejemu uprave občinske skrbi za čas ni in moralni dobrobit občinarjev. Priporočil je posebno potrebe župnijske v Šmarjah in podružne cerkve v Branici, da se potrebni eventualni stroški za poplave, ker cerkev nima sredstev, kakor do sedaj tudi znanprej, krijejo z dohodki občine. Poudarjal je: Naše ljudstvo je dobro, zvesto, delavno, izobraženo, ki ve ceniti te, ki delajo v njega dobrinje; ki spoštujejo svoje predstojnike; zahteva pa tudi da je od njih spoštovano. Zagotovil je gospoda podeštata, da bo z našim ljudstvom gotovo zadovoljen, pa da bo tudi ljudstvo vedelo ceniti njegovo skrb za blagor ljudstva njegomu v oskrbo izročene občine. Končno je g. župnik izrazil spoštovanje in vdanost Njega Veličanstvu kralju Viktorju Emanuelu. — Med čakanjem na g. podeštata se je pripetil malo smešen incident. Neki deček je oznanil prihod enega avtomobila. Ta kmalu pridrži in naša banda zasvira »Giovinezza«. Avtomobil pa je dirjal naprej, in mi smo gledali za njim. No, za ta incident so pa zagodli godci še par komadov oddirjajočemu v slovo, nam pa v veselje. Po še dolgem čakanju pa pride avtomobil z g. podeštatom. Sprejem je bil lep kakoršnega ni po njega lastni izjavi, pričakoval. Župan s svetovalci in ljudstvo so ga sprejeli v občinskem uradu, ki je ves zunaj in znotraj lično prenovljen. Tam je g. podešta z vso ljubeznivostjo nagovoril vsakega iz med občinskih svetovalcev, in tudi skoz okno zbrane občinarje, ter izrazil da mu je žal da ne more k njim govoriti v v slovenskem jeziku, pa da se bo potrudil, da se ga priuči.

Oj, ta soldaški boben....**Pismo iz Genove.**

Draga »Goriška Straža«! Sprejmi pozdrave, katere ti pošiljamo slovenski fantje, ki služimo tu pri 90. pešpolku, 8. težki stotniji strojnih pušk. Pozdravljamo tudi slovenske fante in dekleta, brate in sestre, sploh vse domače. Spominjamo se

tudi letnika 1907, kateremu že pripravljajo sprejem. Mi smo dokončali vojaške vaje v daljnih hribih blizu francoske meje. Letnik 1905 nas zapuša in mu želimo dobro doma. Volarič Matija, Drežnica; Maver Franc, Kal nad Kanalom; Živec Henrik, Opčina; Kamensič Emil, Gorica; Mirko Legiša, Trst; Carli Ladislav, Podobnik Kajetan, Vojsko; Žerjal Ivan, Dolina pri Trstu; Lavrenčič Franc, Vipava; Bajc Jožef, Ilirska Bistrica.

Pozdravi iz Bolonje.

Tople pozdrave pošiljamo slovenski fantje — vojaki, ki služimo tu pri 3. polku poljske artilerije. Posebne pozdrave »Goriški Straži«, ki nam vedno prinaša novice iz domačih krajev. Ravnotako se s posebno prisrčnostjo spominjamo staršev, bratov, sester, slovenskih fantov in tudi slovenskih deklet, ki so tako hitro pozabile na nas. Letniku 1907 želimo, naj se le dobro zabava, dokler je še na svobodi. Kleč Ivan, Grahovo; Trobec Josip, Velikidol; Martinčič Romuald, Cerovo; Černic Franc, Vrh Sv. Mihaela; Klanjšček Josip, Števerjan; Čerkvenik Josip, Ležeče pri Divači; Pavlin Anton, Ozeljan pri Šempasu; Sivec Franc, Svinje pri Kobaridu.

Fantje v Desenzanu pišejo.

Draga »Straža«! Sprejmi par vrstic in pozdravov od slov. fantov vojakov letnika 1906., ki služimo pri 7mem lovskem polku v Desenzanu pri Brešiji. V prvi vrsti pozdrav tebi, draga »G. Straža«, ki nam prinašaš novice iz naše ljube domačije. Srčen pozdrav našim staršem, da ne bodo preveč v skrbeh, saj zdaj leto, ako Bog da, na svidenje. Isto veljaj bratom in sestram. Vsem prosvetnim društvom želimo, da bi delovala vztrajno na polju krščanske prosvete. Pozdrave fantom prijateljem, posebno letniku 1907. Naj se le dobro pripravijo in užijejo še par uric v prostosti. Na naša zvesta dekleta tudi ne smemo pozabiti, če ravno so ona mogoče na nas že pozabila. Bog živi! Orel Ludvik, Bilje; Piženti Valentin, Nanos; Gril Anton, Dolnji Zemon; Gril Vincenc, Hrenovica pri Postojni; Tomšič Ivan, Knežak; Šabec Franc, Zagorje pri Št. Petru; Princ Franc, Vel. Bukovica; Perič Jožef, Vel. Repno; Hrovatin Peter iz Škofij; Lapanja Simon; Sp. Idrija; Menič Anton, Sedlo pri Breginju; Smrdelj Franc, Studenec; Šavli Ivan, Zatolmin; Leban Alojzij, Rolne; Valenčič Jožef, Rupa pri Bistrici; Hlača Stanislav iz Tomažev; Sestan Vincencij, Kutežev; Možina Roman, Škedenj; Vrtovec Viktor, Šmarje; Bizjak Jožef, Lonjer — Trst; Miklavčič Ivan, Dolenje; Miklavčič Jožef, Dolenje; Škvarča Ivan, Črni Vrh; Murovec Ivan, Kanal; Valentin Evgen, Rokavec; Bratuž Jožef, Štorje; Počotnik Ivan, Št. Vid; Peternelj Ivan, Planina; Jurdana Roman, Rokavec.

so možje našli v svislih dvanajst kozakov. Excelenca je bil kar besen, ko je čul, da je s sovražnikom pod isto streho spal. Že dopoldne je zategadelj izšel oklic, da sme straža spustiti v dvorec le ljudi z legitimacijo ali pa če povedo parolo. Tako se je mislil excelenca general obvarovati, da bi ne prišli kozaki spet prenočevati.

— Isto noč pa major Boos od generalnega štaba kar ni mogel spati. Vstane in se gre kljub mrazu sprehajati ven. Ko hoče nazaj, ga straža vstavi: »Parola!«

Vraga, major je ni vedel.

»He, infanterist, pustite me noter, me zebe!«

»Parola!«

»Butec, pusti me noter. Saj vidiš, da sem major Boos.«

»Parola!« zavpije straža tretjič in nastavi puško. Majorju že postaja vroče. »Mislim, da »boben«.

»To je bilo včeraj. Torej prosim, da se legitimirate.«

»Pa, Petrovič,« je major že vljučen. »Pa odkod si? Kaj pri vas niste nočne srajce z žepi? Pusti me noter.«

Strumni Petrovič nekaj premišljuje, se nagne k majorju in mu zašepeče: »Gospod major, danes je: dratverhau.«

Kako lepo je Stipe združil pokorščino z dolžnostjo.

Zvečer prideta major in stotnik v zaledje v oficirsko obednico.

»Kako sem vesel, ha, ha,« plane sluga notri, »da vas še vidim živega, gospod major. Sem bil že v skrbeh za vas. Jaz in kuhar sva stavila za dve desetici; on je dejal, ko je udarila težka granata v kritje, da ste »hin«. Jaz sem trdil da ne. No in zdaj sem pa dobil, ha, ha!«

Zavarovalnica za življenje.

Pri 27. pešpolku se je neki kadet izborno držal. Cela vrsta hrabrostnih svetinj je dičila njegova hrabra prsa.

Ker je bil tako hraber, ga je stotnik pošiljal na vse važnejše patrolje, in tega je bil kadet končno le — sit.

»Gospod stotnik,« vpraša, »ali igrate »mauš?«

»Pa še rad, gospod kadet.«

Pri majorju si sposodijo karte in začno s poročniki vred. V eni uri je bil kadet že ob vso svojo gotovino.

»Za mojo prihodnjo gažo,« zavpije kadet in vrže karte. Tudi to gažo »zamavšlja.«

»Še eno upanje. Kmalu bom poročnik. Razliko med mojo in poročniško plačo zastavljam.« Tudi ta gre. Samo kadetov pogum ne. Stotnik pa dobiva in si pridno zapisuje.

»Moje doklade.« Smola!

»Za dohodke moje zlate svetinje.«

Zgublja in zgublja, ubogi kadet. Vse pristojbine, gaže in doklade za ta in prihodnji mesec je že zaigral.

»Tako,« se zadovoljno dvigne kadet, »zdaj me stari pred prvim ne bo poslal na patroljo.«

(Dalje).

V znanje poplavljenecem.

Odbor Političnega društva »Edinosti« v Gorici je sklenil na svoji predzadnji seji naprositi poslanca Besednjaka, da napravi pri pristojnih ministrstvih vse potrebne korake, da se odpišejo poplavljenecem zemljiški, zemljiško = dohodninski in prizadetim trgovcem ter obrtnikom davek na premoženje premoženje. (Ricchezza mobile.) Poslanec Besednjak je tudi že vložil potrebni interpelaciji na ministrstvo javnih del in finančno ministrstvo. Treba pa bo v tem pogledu še nadaljnega in vztrajnega dela. Odpis davkov pa pri tej grozni nesreči ne bo dostoval. Potrebno bo stalno posredovati pri ministrstvih, da nakažejo primerne podpore za vzpostavitev zrušenih gospodarstev. Upamo, da bo naše delo obrodilo sadove; iz listov namreč posnemamo, da se gvidemski prefekt zelo trudi, da bi se dosegla izdatna podpora za poplavljenca. Na delu so tudi udruženja obrtnikov in trgovcev v Gorici. Upajmo, da bo skupno delo rodilo tudi primeren sad. Zato je potrebno, da poskrbijo prizadeti poplavljenca za primeren opis škode in da si priskrbijo tudi resnični odgovarjajočo in ne pretirano ceništev škodo. Prizadeti naj dološljejo tajništvu Političnega društva »Edinosti« v Gorici in K. D. Z. prepis prošnje za priznanje podpore z natančnimi podatki in cenitvijo. Stalistični material bo tajništvo izročilo poslancu Besednjaku, da ž njim uspešno nastopi pri pristojnih ministrstvih. *Tajništvo.*

Gospodarstvo.

Vodovodne pravice.

Posestniki mlinov ob Soči iz Kobarškega in drugih krajev so zaprosili tajništvo Kmečke-delavske zveze za pojasnila glede uživanja vode. Baje so občine razglasile, da morajo vložiti posebne prošnje, če hočejo imeti mline, žage in druge naprave ob Soči. Inženirji so se kmetom in majhnim obrtnikom že ponudili, da jim sestavijo tostvarne prošnje in načrte. Stranke so se ustrašile prevelikih stroškov 500 do 1000 lir za načrte. Tajništvo K. D. Z. se je informiralo pri pristojnem uradu v Gorici, ki mu je dal v tej zadevi naslednja pojasnila: Kdor uživa javno vodo, bo moral res vložiti na ministrstvo javnih del potom pristojnega urada (Genio civile) prošnjo. In sicer bo moral vložiti tri prošnje. Dve prošnji bo treba napisati na kolekovanem papirju od 3 lir, eno pa na navadnem papirju. Prošnje bo treba vložiti tekom enega leta, ko bo objavljen seznam javnih vod. Do danes ni še bil ta seznam objavljen. Načrt mlina (žage in drugih vodovodnih naprav) bo res moral podpisati inženir, ali pri malenkostnih napravah geometer. Treba bo tudi položiti primerno svoto (300 lir in še več) za proučitev in reševanje prošnje. Vodovodne pravice urejajo naslednji zakoni: odlok = zakon od 9. 10. 1919 št. 2161. in pravilnik od 14. 8. 1920 št. 1285. Za enkrat poročamo o tem vprašanju samo toliko, o važnem predmetu pa bomo še razpravljali v našem listu. Za enkrat opozarjamo naše ljudi, da naj se varujejo predragih posredovalcev. Ko bo prišel čas prijav, bo tajništvo K. D. Z. ljudem pomagalo v vsakem oziru.

Kdaj se bodo zamenjale še nezamenjane avstrijske krone?

V našem listu smo že večkrat poročali o tem vprašanju in rekli, da to vprašanje še ni rešeno. Poudarjali smo, da je treba pač počakati na naknadno zamenjavo avstrijskih kron. Poslanec Besednjak je ponovno posredoval pri ministrstvih, da bi se to vprašanje rešilo. In v svojem govoru v rimski zbornici o gospodarskem položaju naše dežele je tudi poudarjal, da

bi se moralo to vprašanje čimprej rešiti. »Edinost« pa je v zadnjem času priobčila oglas nekega R. Piacentinija, ki ima svojo pisarno v Trstu in v Gorici, naj se v njegovih pisarnah zglasijo posestniki zakladnih listov avstro = ogrskih kron. Oglas je zbudil med posestniki avstro = ogrskih kron zanimanje in upanje, da jih bodo končno le zamenjali. Mnogo strank je prišlo v urad K. D. Z. in Političnega društva »Edinosti« v Gorici, ki so povpraševale, kaj je z oglasom v »Edinosti« in z naknadno zamenjavo kron. Strankam smo rekli, da vprašanje ni rešeno in da je treba čakati, da vlada izda tostvarno odredbo. Vsaka pot in vsak trošek pri enem ali drugem uradu v svrhu pospešitve zamenjave je popolnoma brezpoteben in brez uspešen. Danes ponovno pozivljamo ljudi, da naj ne iščejo nikjer pomoči v tej zadevi. Ko bo vlada izdala tostvarno odredbo, bomo v »Goriški Straži« pravočasno o njej poročali. Kmalu za vabljenim oglasom je tudi »Edinost« opozorila svoje čitatelje, da naj mirno čakajo na rešitev tega vprašanja in da je vsaka druga pot in prijava brezuspešna. Tako je. Oglasa bi tudi ne bilo treba.

Žganjekuharjem.

Naprošeno od mnogih strani je tajništvo Kmečke = delavske zveze poizvedelo v zadevi žganjekuhe za naslednja pojasnila:

Kmetje, ki nimajo lastnega žganjekuharskega kotla, smejo kuhati žganje pri drugih posestnikih kotla. Posestnik kotla pa mora prijaviti na Ufficio tecnico di Finanza (Gorizia, Via Carducci N.º 6), da hoče oddati v najem ali posoditi kotel od dneva do dneva prizadeti stranki. Prijava se napiše na kolekovanem papirju takole:

Avviso di cessione a nolo o prestito.

Il sottoscritto possessore di un apparecchio di distillazione N.º nel Comune di frazione N.º dichiara che intende cedere a nolo il proprio apparecchio al Signor Comune frazione N.º per i giorni La lavorazione avverrà in casa del possessore dell'apparecchio.

Datum.

Podpis posestnika kotla.

To izjavo naj izroči posestnik kotla ali pa stranka, ki hoče kuhati žganje na tujem kotlu pri imenovanem uradu, ko zahteva od urada dovoljenje za žganjekuho.

Žganjekuharji se opozarjajo, da jim je pristojni urad na razpolago: a) za Vipavce, Idrijo in Kras je

Javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je nemila smrt po kratki, mučni bolezni ugrabila našega premilega in nad vse ljubljene soproga ozir. očeta, tasta itd. gospoda

Andreja Jakil-a,

veleposestnika, veleindustrijalca itd. v Rupih pri Mirnu, Karlovcu, Krmelju, Boštanju itd.

Umrli je v Trstu 11. t. m. ob 6 uri zjutraj v 68. letu starosti. Pogreb se je vršil 12. oktobra ob 3. uri pop. iz cerkve v Mirnu na domače pokopališče v Rupih v rodbinsko grobnico.

Rodbine Jakil-Carnelutti.

Ob priliki hudega udarca, ki nas je zadel ob izgubi naše nenadomestljive hčerke

Žefke,

smo prejeli toliko izrazov sočustvovanja, da se ne moremo vsem osebno zahvaliti. Zato se zahvaljujemo tem potom vsem strziškim fantom, dekletom in vaščanom, posebno pa pevkam za gniljive nagrobnice.

Strzišče, dne 6. oktobra 1926.

Družina Munih.

ZAHVALA.

Ob priliki prebride izgube našega nad vse ljubljene

CIRILA MAURIČ-A

se zahvaljujemo vsem, ki so pokojniku izkazali zadnjo čast. Posebno se zahvaljujemo č. gg. domačemu župniku Iv. Remecu in Iv. Podobniku iz Gradnega, družinam Kocjanc, Domenis ter Klavora iz Slovrenca za darovano cvetje in vence. Nadalje se zahvaljujemo domačemu pevskemu zboru in biljanski godbi za ganljive žalostinke, domačim fantom in dekletom za nabavo godbe ter za cvetje in vence. Zahvaljujemo se tudi vsem Dobrovcem, Nebelcem ter Slovrenčanom za vence in sploh vsem, ki so blagega pokojnika spremlili k večnemu počitku.

Slovrenc v Brdih, 4. 10. 1926.

Žalujoča rodbina Maurič in ostali sorodniki.

urad (Ufficio tecnico di Finanza) na razpolago ob sobotah;

b) za Soško dolino, Cerkljo, Podbrdo, Grahovo, Tolmin, Bovec in Kanal je urad na razpolago ob torkih.

Sporod za splošno pregledovanje bikov na Tolminskem.

V smislu določil pravilnika k zakonu z dne 21. junija 1925. št. 1162 morajo prignati svoje bike pred pregledovalno komisijo ne le lastniki bikov, namenjenih za javno spuščanje, ampak tudi zasebniki, ki nameravajo uporabljati svoje bike za plemenitev lastnih krav in junic.

Vsi lastniki nad 10 mesecev starih bikov, naj so živinorejci ali voditelji javnih spuščevalnic, morajo torej predložiti potom pristojnega županstva furlanski živinorejski komisiji z dvema lirama kolekovanu prošnjo za pregled. V prošnji je navesti ime, priimek ter bivališee lastnika, število bikov, kraj, kjer se bodo uporabljali biki, ime, pasmo, starost in barvo posameznih bikov. Po določitvi o splošnem pregledovanju so pregledi redni ali posebni. Posebni pregledi ali pregledi na domu so odslej praviloma odpravljeni. Taki pregledi se dovolijo le izjemoma za odrasle bike, ki so nemirni ali nevarni. Redni pregledi so brezplačni; za posebne preglede je predpisana pristojbina 50 lir za glavo. Pregledi se bodo vršili v sledečih krajih in dnevih:

25. oktobra 1926. Podbrdo ob 9.30 uri pri cerkvi, Hudajužna ob

ZAHVALA

gosp. Avg. Ravnik-u, generalnemu zastopniku zavarovalnice »L'Union« v Gorici, Via Barcellini 2 za pravilno odmerjeno in izplačano odškodnino mojega pogorelega poslopja.

Andrej Marušič.
Opatjeselo 60.

10.30 uri pred gostilno Kemperle, Koritnica ob 11. uri pred gostilno Močnik, Grahovo ob 11.30 uri pred šolo, Kneža ob 14. uri pri cerkvi, Podmelec ob 15. uri pri cerkvi, Ljubin ob 16. uri pred mlekarno, Poljabin ob 17. uri pri Kocjanu.

26. oktobra 1926. Ponikve ob 10. uri pred mlekarno, Pečine ob 11. uri pri cerkvi, Slap ob 12. uri pri gostilni Vogrič, Idrija na Bači ob 12.30 uri pri cerkvi, Sv. Lucija ob 14. uri pred županstvom, Volče ob 15. uri pred gostilno Podreka, Zatormin ob 16. uri pred mlekarno.

28. oktobra 1926. Tolmin ob 9. uri pri spuščevalnici žrebcev, Dolje ob 9.30 uri pred mlekarno, Gabrije ob 10. uri pred mlekarno, Volarje ob 10.30 uri pred mlekarno, Kamno ob 11. uri pred mlekarno, Libušnje ob 14. uri pri cerkvi, Smast ob 15. uri pred gostilno Marušič (za Smast in Ladra), Drežnica ob 16. uri pred Tomažinom, Kobarid ob 17. uri pri Fedrigu.

29. oktobra 1926. Log ob 9. uri pred gostilno M. Černuta v Srednjem Logu, Soča ob 10. uri pri

Flajsu, Koritnica ob 11. uri pred mlekarjo (za Kal in Koritnico), Čezsoča ob 11.30 uri pred županstvom, Bovec ob 13.30 uri na trgu, Žaga ob 14.30 uri pred Žagarjem, Srpenica ob 15. uri na dvorišču g. Logarja, Trnovo ob 15.30 uri pred županstvom, Idersko ob 16. uri pred županstvom.

30. oktobra 1926. Breginj ob 9. uri pred Lazarjevo gostilno, Sedlo ob 10. uri pred šolo, Borjana ob 10.30 uri pred mlekarjo, Potoki ob 11. uri pri napajališču, Kred ob 11.30 uri pri napajališču, Staroselo ob 12. uri pred mlekarjo, Sužid ob 14. uri pri Strgarju, Svino ob 14.30 uri pred mlekarjo, Livek ob 16.30 uri pri Simonu Hrastu.

Bikorejcem je na voljo dano, da priženejo svoje bike na zbirališča, ki so jim najbolj prikladna.

Biki, ki se priženejo na zbirališča, so podvrženi obstoječim predpisom živinozdravstvenega reda; lastniki so odgovorni za poškodovanja, ki bi jih utegnili povzročiti njihovim bikom.

Vzorec prošnje.

Alla spett.

Commissione Zootechnica Friulana presso l'Amministrazione Provinciale del Friuli UDINE.

Il sottoscritto (ime lastnika bika) domiciliato a (bivališče) N.º di casa (h. št.) comune di (županstvo) chiede la visita del proprio toro destinato per la monta nella località di (kraj) kjer se bo bik razbil)

Il toro sarà presentato in uno dei luoghi destinati per la revisione generale dei tori nell'anno 1926.

Nome del toro (ime bika),
Razza del toro (pasma),
Età del toro (starost),
Mantello del toro (barva).
li 1926.

Valuta.

Dne 10. oktobra si dobil:

za 100 franc. frankov	69.50 do 70.50	Lir
za 100 belg. frankov	68.— do 69.—	Lir
za 100 švic. frankov	473.— do 480.—	Lir
za 100 češ.-slov. kron	72.25 do 73.25	Lir
za 100 dinarjev	43.50 do 44.—	Lir
za 1 sterling	118.75 do 119.50	Lir
za 1 dolar	24.65 do 24.85	Lir
Novci po 20 frankov	93.— do 98.—	Lir
za 100 avst. kron	0.0345 do 0.0365	Lir

Vojnoodškodninske obveznice: dne 11. oktobra 66.30.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti v Gorici.

1. Kovačič Katarina, Slap 14: 1. Radi izplačila zastankov smo prejeli iz Rima odgovor, da Vam ni ministerstvo ustavilo izplačila zastankov; bo treba posredovati pri zakladnem nadzorništvu, da Vam izplača zastanke.

2. Štokelj Josip, Velike Žablje: V kratkem bo Vaša pokojninska prošnja rešena. Če dobite negativni odlok, morate tekom 90 dni vložiti rekurz na Corte dei Conti.

3. Peršolja Marija, Kožbana - Mirnik 14: Vam je bila likvidirana pokojnina. Če ne dobivate denarja, bo treba posredovati pri zakladnem nadzorništvu v Vidnu.

4. Bajc Ana roj. Puc, Podkraj 15: Vaša pokojninska prošnja ni mogla biti še definitivno rešena, ker do danes še ni bilo doposlano potrdilo o italijanskem državljanstvu. Podrežite pri županstvu, da čim prej odpošlje zahtevano potrdilo.

5. Vodrih Alojzija, Podraga št. 62: Vam je bila priznana pokojnina lir 1250 od 1. oktobra 1921 in lir 1767 od 1. julija 1923 dalje. Tozadevni plačilni nalog je bil poslan finančni intendanci na Reki. Pokojninska knjižica je bila dostavljena županstvu v Jelšanah.

Če hočete, da bi se Vam izplačevala pokojnina po domači pošti,

morate vložiti posebno prošnjo na finančno ministrstvo. Prošnji morate priložiti potrdilo županstva, da v resnici stalno bivate v Podragi.

6. I. L. Vrhpolje: Glede A. Ferjančič je zadeva v redu. Ni treba vlagati nobene nove prošnje.

7. E. F. Tolmin: Kozorog A. naj vložijo takoj prošnjo, da se mu pokojnina ponovno nakaže.

8. P. C. Praprtino (Prepotto): V zadevi delavca Magnan Antona, ki se je ponesrečil pri tvrdki Badoni — ricupero materiali di guerra Vam odgovarjamo: Vdova in otroci ponesrečenega M. A. nimajo pravice do pokojnine, pač pa imajo pravico do odškodnine nasproti tvrdki Badoni. Svetujemo Vam, da poizkusite doseči najprej mirnim potom s tvrdko Badoni, da izplača vdovi in otrokom primerno odškodnino. Če pa bi tvrdka ne hotela se mirno poravnati za odškodnino, naj vložijo vdova proti tvrdki čim prej tožbo.

Černuta Jožefa, Spodnji Log 19: Vam je sestavilo tajništvo pokojninsko prošnjo in jo je odposlalo direktno v Rim.

10. Vitez Anton, Vrabče 12: Poslali ste nam prošnjo, da bi Vam postavili rekurz proti odredbi davčnega urada v Ajdovščini. Rekurza pa ni mogoče vložiti, ker ste prejeli odločbo ajdovske davkarje že meseca aprila 1926. Rekurirati pa bi morali tekom 20 dni. Če imate tudi drugo opravilo v Gorici, zglasite se v tajništvo. Tajništvo.

Listnica uredništva.

Dopisniku zadnjega dopisa iz Modreje: Pišite še enkrat, prosimo, toda bolj jasno in natančno. Po zdravljenju!

Darovi za sklad »Goriške Straže«.

Lazar Rafael, Banjšice 2 L; Leban Alojz, Sovodnje 1 L; Komjanc Emil, Dol. Cerovo 1 L; N. N. 3 L 50 stot.; Škoda Josip, kaplan, Pregara 2 L; Lapanja Pavel, Mazora 2 L; Razpet Blaž, Mazora 1 L; Kogoj Franc, Mazora 2 L; Likar Lucija, Mazora 1 L; Jereb Marija, Mazora 1 L; Šavli Janez, Mazora 1 L; Pavšič Gabrijel, Mazora 1 L; Podobnik Jernej, Mazora 1 L; Eržen Janez, Mazora 20 stot.; Bizjak Neža, Mazora 1 L; Vončina Andrej 1 L; Golob Simon, Mazora 3 L; Pavšič Gregor, Mazora 2 L 30 stot.; Bogataj Joža, Jazne 2 L; Uršič Ivan, Laniše 1 L 50 stot.; Bašelj Franc, Jazne 1 L; zbirka, ki jo je nabral br. Kette Fr. med fanti in dekleti 15 L; č. g. Janko Pišot 6 L; Pegan Angela 1 L; Pipan Mimi 1 L; Žvokelj Janko 50 stot.; Kete Josip 1 L; Bizjak Andrej, Banjšice 5 L; Humar Franc 2 L; Gadnik Marija, Grgar 8 L; N. N., kurat 100 L; Kristan Marija, Gorica 10 L; N. N. Deskle 1 L; gđc. Terčič, Gorica 5 L; N. N., Rihenberg 5 L. — Zadnji izkaz: 6.955 L 80 stot. in 2.50 hol. gld.; današnji 192 L; skupaj 7147 L 80 stot. in 2.50 hol. gld.

V znanje.

Pri elektrarni v Bači je odnesla povodenj 10. okt. v celoti rušt za zabijanje pilotov. Kdor ve, kje ga je narasla voda pustila, naj javi elektrarni v Bači, p. Sv. Lucija; dobi primerno nagrado.

Najdeno.

Najdena je bila vrečica blaga med Solkanom in Dolgo njivo. Kdor jo je izgubil, naj se zgasi pri Ivanu Tinta, Morsko 28, p. Kanal.

Išče se natakara za gostilno v Solkanu. Nastop takoj, plača po dogovoru. Ponudbe na upravo »Gor. Straže«.

Stroj za izdelovanje zrezne cementne strešne opeke prodaja po nizki ceni Srečko Bajt, Idrija.

Pevsko in glasbeno društvo v Gorici vabi svoje člane na

REDNI OBČNI ZBOR,

ki bo v društvenih prostorih v petek, dne 22. oktobra t. l. ob 8½ uri zvečer s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora.
2. Poročilo odborovo.
3. Poročilo pregledovalcev.
4. Odobritev računa in proračuna.
5. Volitev predsednika in 7 odborov ter 2 preglednikov.
6. Pristop k Zvezi prosv. društev.
7. Slučajnosti.

Gorica, dne 6. oktobra 1926.

Odbor.

Kmečko delavska gospodarska zadruga na Idriji pri Bači v. z. z o. j. razpisuje službo ravnatelja. Ponudbe je poslati najkasneje do 30. oktobra t. l.

Odlikovana kamnoseška delavnica JOSIPA TRAMPUŠA v Gorici, Via Camposanto.

Velika zaloga nagrobnih spomenikov iz marmorja. Cene so jako nizke.

»Vinarska zveza« v Gorici, Via Formica št. 1 ima v svoji zalogi edino naša domača vina. Cene razmeroma nizke.

Kdor želi kupiti posestvo v Jugoslaviji, naj se obrne na splošno znano in največjo posredovalno pisarno v Sloveniji »Posest«, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 24. Tvrdka izdaja svoj list, v katerem oglašuje veliko število najraznovrstnejših posestev. Naročnina letno Din. 20, polletno Din. 10. Na željo pošljemo 1 številko brezplačno na ogled.

Prva briska žganjekuha.

Upravništvo grašč. barona Teufelbacha v Vipolžah nakupuje vsako količino zdravih vinskih tropin pod jako ugodnimi pogoji.

Vpisovanje strank se vrši vsaki dan razen nedelj, v upravniški pisarni v Vipolžah od 9. ure predpoldan do poldneva.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 29. 10. 1926.

»Conte Rosso« 19. 11. 1926.

Iz Genove v New York v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Conte Verde« 13. 11. 1926.

»Principessa Maria« 23. 11. 1926.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Re d'Italia« 10. 12. 1926.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rostch, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

GOSTILNIČARJI!

Kmetijsko društvo v Vipavi razprodaja iz svoje zaloge pristno vipavsko vino.

Specialitete: Renski rizling, zelen — — Podružnica v Idriji. — —

Iščem trgovino z mešanim blagom v najem, na prometnem kraju, če je mogoče. Cenj. ponudbe na upravo »Goriške Straže«.

Dijak, ki je dovršil učiteljske, zmožen slovenščine in italijanščine, išče primerne službe. Naslov pri upravi »Goriške Straže«.

Iščem vajenca. — Ivan Krajnc, krojač, turije pri Ajdovščini.

Tropine

v vsaki količini kupuje Distilleria Goriziana, Viale XX Settembre 23. Gorica

NAŠA VINA, dobra, po nizkih cenah, tudi v manjših količinah; marsalo, vermut, grenčice, žganje, vinski jesih itd. prodaja trgovina v ulici Ascoli št. 31 (na vogalu trga Korenj, de Amicis).

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija **Dr. A. DE FIORI**

V GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 16
SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4

KRTOVE KOŽE

kupujem

Pasti in poduk na vprašanja

W. WINDSPACH

GORICA, VIA CARDUCCI 6

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Lastnik se je specializiral na Dunaju, bil več let asistent zobozdravnika dr. P. P. P. Laboratorij odprt leta 1918. — Sprejema od 9. do 12. in od 2. 6., ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. — —

GRAMAFONI prenosni

od 175-230, 330-540, 600-1000 lir.

Nove gramafone s kovčki z veliko izberom plošč (Valencia, Manette, Seminola, Valentine) v knjigarni **WOKULAT** Gorica, Corso V. E. 7 (vogal ul. Barzelini)

Zdravnik za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema vse dni v tednu v Gorici, na Travniku št. 29 ob sobotah in nedeljah pa tudi v Ajdovščini štev. 146 nasproti Ljudskemu vrtu.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vankovstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega suknja. **Blago solidno! Cene zmerne!**